

Забезпечення комфорту під час використання ліфтів, ескалаторів та рухомих доріжок

Новий стандарт ISO 18738 призначений для опису ходових якостей за допомогою визначень, вимірювань, обробки і представлення вібрації та шумових сигналів, що впливають на сприйняття користувача. Стандарт складається із двох частин:

- ISO 18738-1:2012 «Вимірювання ходових якостей. Частина 1. Ліфти (підйомники)»;
- ISO 18738-2:2012 «Вимірювання ходових якостей. Частина 2. Ескалатори та рухомі доріжки».

Галузь може застосовувати стандарт ISO 18738 для оцінювання пасажиром, оскільки забезпечує зміни, відповідні його сприйняттю, наприклад, акустичні характеристики безпосереднього оточення.

Голова технічного комітету ISO, який розробив стандарт, Крістіан де Ма Латрі (Christian de Mas Latrie) зазначає: «Цікаво відзначити, що попереднє видання стандарту за 2003 рік, у якому розглядалися лише підйомні характеристики, застосовувало Національне агентство з авіації та дослідження космічного простору США (НАСА) в 2010 році. Вони звернулися до нього, щоб обчислити оптимальний коефіцієнт прискорення капсули Phoenix, яку використовували для порятунку 33-х чилійських гірників,

із тим, щоб забезпечити плавний підйом та уникнути дискомфорту».

Упровадження ISO 18738 дозволить виконувати зміни, які є простими для розуміння без спеціальних знань та з'ясовуються за допомогою калібрувальних процедур, що містяться у національних стандартах.

Стандарт можуть використовувати всі, хто зацікавлений у розробленні технічних умов на виробництво і методи калібрування, розробленні технічного завдання на ходові характеристики для укладення договору та вимірюванні ходових характеристик ліфтів, ескалаторів та рухомих доріжок.

Стандарт розроблено технічним комітетом ISO/TC 178 «Ліфти, ескалатори та рухомі доріжки». ■

За матеріалами www.iso.org

Стандарт ISO поліпшить здоров'я водіїв автобусів

Стандарт ISO 16121-1:2012 «Дорожній транспорт. Ергономічні вимоги до робочого місця водія на маршрутних автобусах. Частина 1. Загальний опис, основні вимоги» допоможе проектувальникам автобусів розробляти єдині принципи ергономіки робочого місця водія. Унаслідок тривалого сидячого положення водії автобусів мають високий рівень появи болю у нижній частині спини, шиї, колінах і гомілкостопі.

У стандарті встановлено вимоги до ергономіки і комфорту положення під час сидіння, що відіграє важливу роль для збереження здоров'я водіїв. Розглянуто робоче місце водія в цілому: розмір простору, радіус досяжності і можливість доступу до засобів управління та індикаторів, доступ до відділень для зберігання.

Для збереження здоров'я важливо, щоб водії могли приймати ергономічне та комфортне сидяче положення і мали оптимально спроектоване робоче місце. Розміри і розташування крісла водія, педалей і рульового керування мають бути ретельно підібрані, щоб забезпечити ергономічне положення водія. Здорова осанка і зручна посадка забезпечує меншу напругу і дозволяє краще концентруватися на дорожній ситуації.

Рекомендації стандарту засновані на наукових висновках дослідження «Робоче місце водіїв маршрутних автобусів», проведеного в Німеччині, а також на результатах досліджень ергономіки конструкції поліпшеного робочого місця водія, проведених в США, Канаді, Нідерландах, Швеції та Сполученому Королівстві.

Важливо, щоб проектувальники могли використовувати технічні умови й вимоги всіх частин ISO 16121 для розроблення конструкції робочого місця водія. Стандарт складається з чотирьох частин під загальною назвою «Дорожній транспорт. Ергономічні вимоги до робочого місця водія на маршрутних автобусах»:

- Частина 1: Загальний опис, основні вимоги;
- Частина 2: Оглядовість;
- Частина 3: Інформаційні пристрої та засоби керування;
- Частина 4: Оточуючі умови в кабіні.

Стандарт ISO 16121-1:2012 розроблений підкомітетом SC 13 «Ергономіка дорожнього транспорту» технічного комітету ISO/TC 22 «Дорожній транспорт». ■

За матеріалами www.iso.org